

pschindz, satornuje, Friechej bydž, nech wobsteji, we czimž je, dy by tejšch nieschto dobre same we sebi bylo. Schtož ton samy sbožny Džen a schtundu hori djerži, dyž twoja a teho sbožnika wutroba so romadži setkaj, so romadži posnataj, so srosymicz nawukaj a romadži sbiežataj budžischtaj, jako ty twoju wiery ruku do jeho boka položik, we Duchu te blusny we jeho rukomaj widžik a so twojeho muža a wumojnika dzerjecž nawuknyk budžische, kajž by jeho widžik a stwojej skabej wiery ruku jeho krej hori wotik, jako teho wodacža sawdalk, Forraž schitko czini dobre; schtož tebe we tym sadžieła a te sbožne wokomiefnenie hori djerži, so so tak deri dženža jako jutši nestane, to mjej sa riech a mjej jene nepscheczestko pschecziko temu.

Ton sbožnik praji: nech je žona, nan, macž, dzieczi, bratša, kotry aby schtož jeno je, dy by tejšch ty sam byk; schtuž schitkemu so newotreckne, nemože moj služomnik bydž; schtuž tejšch so sam hidžicz nemože, schtu, hiesche en swoje hegen žiwenie lubuje, pola teho nicžo bydž nemože. Luc. 14, 26.

Tu pač dyrbu moje myslie šewicz. Teži ludžo pyttaju nieschto žyli druhe we tych stowach, jako schtož ton sbožnik mieni. Tu šej jich wele mysla, to šchesžijanstko wobsteji we tym, so jedyn sam se sobu a schitkich wiewow dla wojnu spoczina, we jiedzi a piczu, we spanju
A WA